

[Justitsministeren.]

Socialministeriets cirkulære nr. 191 af 9. oktober 1975 om rådgivning og tilsyn efter bistandsloven foreskriver i pkt. 11, at socialudvalget, for at kunne opfylde sin pligt til ved opsøgende virksomhed at rette tilbud om vejledning og rådgivning til bl. a. trængende familier, skal samarbejde med andre instanser inden for kommunen, der kan formidle information om muligheden for vejledning og rådgivning til de personer, der trænger dertil. Dette samarbejde bør ifølge cirkulæret bl. a. omfatte møder mellem de pågældende medarbejdere.

Som bekendt er pantefogden en kommunalt ansat embedsmand og er således en af de kommunale medarbejdere, som kommunens social- og sundhedsforvaltning skal samarbejde med.

Da der således findes de nødvendige regler om det interne samarbejde i kommunerne, finder jeg ikke, at der er behov for, at justitsministeriet skal henlede pantefogdernes opmærksomhed herpå.

Af *Kjærulff-Schmidt* (FP) til socialministeren (28/9 76):

»Hvad agter ministeren at foretage i anledning af en sag fra Egtved, hvor et ægtepar er blevet sat fra hus og hjem på grund af en skatterestance på 309 kr.?«

(Spm. nr. 9).

Begrundelse.

Ifølge Ekstra Bladet for den 23. september 1976 er et ægtepar i Egtved blevet pantet fra deres hus, som nu er solgt på tvangsauktion på grund af en ejendomsskatterestance på 309 kr. Ifølge Ekstra Bladet har ægtemanden udtrykkelig bedt pantefogden om at tage kontakt med socialforvaltningen, men dette er ikke sket.

Socialministeren har i forbindelse med bistandslovens ikrafttræden lagt overordentlig stor vægt på, at befolkningen skulle gøres bekendt med de muligheder, der ligger for økonomisk bistand i nødsituationer. Det lader til, at ministerens bestræbelser i så henseende har været frugtesløse – i hvert fald i Egtved kommune, idet end ikke pantefogden har været bekendt med bistandslovens hjælpemuligheder.

Såfremt fremskridtspartiets forslag om etablering af sociale sikringsvagter havde været gennemført, ville en situation som den forelig-

gende naturligvis ikke være forekommet, idet sikringsvagterne ville have ydet ægteparret hjælp med enten at optage de fornødne lån i ejendommen eller ved kontantbistand til dækning af skatterestancen.

Socialministeren har i et svar til mig forleden redegjort for de principper, der gælder for støtte til betaling af terminsydelser. Det vil derfor være af interesse, at ministeren yderligere oplyser, hvilke muligheder der er for over bistandsloven at opnå støtte til betaling af skatterestancer og herunder ejendomsskatter, ligesom det vil være af interesse, at ministeren kommenterer den aktuelle sag.

Socialminister *Eva Gredals* svar (8/10 76):

Socialministeriet er bekendt med den omhandlede sag fra dagspressen og har endvidere den 30. september 1976 fra folketingets ombudsmand modtaget underretning om, at ombudsmanden den 29. september 1976 har bedt Egtved kommune om en nærmere redegørelse for sagen til brug ved hans overvejelse af, om han i henhold til ombudsmandslovens § 6, stk. 5, af egen drift bør tage sagen op til nærmere undersøgelse.

I cirkulærebestemmelserne i tilknytning til bistandsloven har socialministeriet på flere måder søgt at sikre, at personer, der har sociale problemer, får mulighed for støtte hurtigst muligt. Dette er for det første sket ved henstilling til de kommunale myndigheder om internt samarbejde, der kan give de sociale myndigheder mulighed for at tilbyde sociallovgivningens støttemuligheder – i første omgang rådgivning og vejledning. Endvidere er det henstillet til andre offentlige myndigheder at være opmærksomme på bistandslovens hjælpemuligheder og ved et samarbejde med de sociale myndigheder at sikre, at tilbud når frem til den, der må antages at have behov for hjælp.

Jeg finder ikke på det foreliggende grundlag anledning til at indskærpe de allerede givne henstillinger. Derimod har jeg bedt skatteministeren se på, om der er behov for særlig instruktion af de kommunale pantefogder.

Om hjælpemulighederne efter bistandsloven kan oplyses, at det i pkt. 25 i socialministeriets cirkulære om kontanthjælp efter bistandsloven er anført, at afvikling af gæld til det offentlige – f. eks. skatterestancer og bøder – i almindelighed falder uden for loven og må løses efter de